

תת"ע (עכו) 7127-10-24 - מדינת ישראל נ' מועתז נסאר

תת"ע (עכו) 7127-10-24 - מדינת ישראל נ' מועתז נסארשלום עכו

תת"ע (עכו) 7127-10-24

מדינת ישראל

נגד

מועתז נסאר

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[11.04.2025]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

1. לפניי בקשה להורות על ביטול כתב האישום אשר הוגש נגד הנאשם מחמת התיישנות.

מבוא

2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של נהיגה ברכב ובעת שהרכב היה בתנועה, אחז או

השתמש בטלפון ללא דיבורית, עבירה בניגוד לתקנה 28(ב)(1)א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

3. הנאשם הגיש בקשה להישפט וזו נתקבלה, לימים נשלחה למבקש הזמנה לדין והוגש נגדו כתב האישום בו עסקינן;

הנאשם טוען עתה כי כתב האישום נגדו התיישן מאחר וההזמנה לדין לא נשלחה לכתובתו המעודכנת במשרד הפנים.

להלן תמצית טיעוני הצדדים

4. במסגרת הדיון אשר התנהל ביום 23.3.2025 טען הנאשם כי כתב האישום נגדו התיישן מאחר וההזמנה לדין לא

נשלחה לכתובתו המעודכנת במשרד הפנים, וכי נודע לו אך במקרה אודות מועד הדיון בעניינו. הנאשם טען כי עוד

ביום 31.8.2021 עדכן את כתובתו במשרד הפנים ואף הגיש לבית המשפט תמצית רישום ממרשם האוכלוסין ממנו

עולה כי מענו הינו: "טורעאן אלבלוט 15 דירה 557 1695000", בעוד שההזמנה לדין נשלחה ימים בודדים לפני תום

התקופה הקבועה בחוק לכתובת 557 ולא ל"אלבלוט 15". הנאשם הוסיף, בין היתר, כי הינו עורך דין המטפל במאות

ואף אלפים של תיקים לרבות בענייני הוצאה לפועל והוא עדכן את כתובתו מתוך רצון לקבל את המכתבים לביתו.

5. לשאלת בית המשפט באיזה כתובת הנאשם מקבל את מכתביו השיב הנאשם כי תיבת הדואר 557 אשר מספרה מופיע על גבי אישור המסירה שייכת להוריו וכי קיים סיכום בינו לבין הפקידים בסניף הדואר בישוב טורעאן כי כל אימת כתובת המגורים שלו מופיעה על גבי המכתב, הדבר מלמד כי דבר הדואר מיועד אליו וכך יודעים כי הוא הנמען. לשאלת בית המשפט מיהו אותו "אחמד" החתום על גבי אישור המסירה, השיב הנאשם כי המדובר באביו אם כי הוא גר בבית נפרד מהוריו עוד משנת 2017.
6. ב"כ המאשימה ביקש לדחות את טענת התיישנות וטען כי עסקינן בעבירה אשר בוצעה ביום 20.09.2023, העבירה תועדה במצלמת סטילס ומשכך נשלחה הזמנה לדין ביום 27.09.2023. עוד הוסיף כי הנאשם ביקש להישפט ביום 21.11.2023, דבר הדואר נשלח ביום 29.08.2024 לכתובתו בטורעאן כפי שהיא מעודכנת במשרד הפנים, וכתב האישום אושר ביום 17.10.2024 כך שביום שליחת דבר הדואר, לאחר הגשת הבקשה להישפט ועד לאישור כתב האישום לא חלף פרק זמן של שנה, ומשכך העבירה לא התיישנה. ב"כ המאשימה הוסיף וטען כי המועד הקובע הינו מועד השליחה ולא הזימון.
דין ומסקנות
7. אציין תחילה כי הנאשם אינו חולק על קבלת הודעת הקנס במסגרת סד הזמנים הקבועה בחוק אם כי טוען כי לאחר שהגיש בקשה להישפט, ההזמנה לדין לא נשלחה אליו במסגרת סד הזמנים הקבוע בחוק.
8. המסגרת הנורמטיבית לבחינת השאלה בה עסקינן מצויה בהוראת סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד" "); הקובעת כך:
"הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו.
9. הנאשם הגיש את בקשתו להישפט ביום 21.11.2023, ההזמנה לדין נשלחה ביום 29.08.2024 וכתב האישום אושר ביום 17.10.2024. בחינת נקודות זמן אלו מלמדת - באופן ראשוני ולכאורי ובלבד - כי העבירה לא התיישנה מאחר וההזמנה לדין ואף אישור כתב האישום בוצעו לפני שחלפה שנה ממועד הגשת הבקשה להישפט.
10. השאלה המחייבת דיון עתה הינה האם משלוח ההזמנה לדין לכתובת: "טורעאן ת"ד 557 טורעאן 169500" ולא לכתובת "טורעאן אלבלוט 15 דירה 557 1695000" (כפי שמופיע בתמצית רישום מרשם האוכלוסין) מלמדת בדבר אי קיומה של המצאה כדין.

11. תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 קובעת "חזקת מסירה" לפיה בעבירות תעבורה, רואים את ההודעה על ביצוע עבירה, הודעת תשלום קנס או הזמנה לדין לעניין עבירת קנס, כנמסרו ליעדם אף בלא חתימה על גבי אישור מסירה, בחלוף 15 יום מיום שליחתם בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען כי דבר הדואר לא הגיע לידי מסיבה שלא הייתה תלויה בו ולא עקב הימנעותו מלעשות כן.
12. הנאשם ציין בפני בית המשפט כי דבר הדואר לא נתקבל לידי מאחר והכתובת אשר הופיעה על גביו לא תאמה את כתובתו העדכנית כפי שזו מופיעה במשרד הפנים.
13. אדגיש כבר עתה כי נהיר לכולי עלמא כי לא כל חוסר או פגם באישור המסירה יביא להפרכת חזקת המסירה, ועל הטוען לקיומו של חוסר או פגם ללמד כיצד פעם זה פגע ביכולתו לקבל את דבר הדואר (ראה לעניין זה דברי השופט אלרון ברע"פ 5008/21 ביטון נ' מדינת ישראל, רע"פ 5356/20 טחאן נ' מדינת ישראל, כן ראה עפ"ת (מחוזי חיפה) 10086-11-21 גאווי נ' מדינת ישראל (29.11.2021)).
14. הנאשם אישר בדיון בבית המשפט כי המספר 557 המופיע בכתובתו הינו מספר תיבת הדואר אליה הוא מקבל את מכתביו וכי תיבת דואר זו הינה משותפת לו ולהוריו, אולם הוסיף כי קיים "סידור" בינו לבין סניף הדואר לפיו כל אימת רשומה הכתובת המעודכנת הכוללת את "אלבלוט 15" יודעים כי דבר הדואר מיועד לידי ולא לידי הוריו, יוצא איפוא כי אי רישום כתובתו המלאה של המבקש על גבי ההזמנה לדין, פגעה ביכולתו לקבל את ההזמנה לדין לידי.
15. לא זו אף זו, בחינת אישור המסירה מעלה כי פקיד הדואר סימן כי אישור המסירה נמסר לידי "הנמען הרשום", בעוד שמי שחתום על גבי אישור המסירה הינו אדם בשם "אחמד" אשר לדברי הנאשם הינו אביו, לא יכול להיות ספק כי אביו של הנאשם לא היה הנמען הרשום.
16. עוד אדגיש כי נוהל את"ן מס' 231.06.** שעניינו "הטיפול בפניות נהגים בדו"חות תנועה" קובע מפורשות בסעיף 7 בחלק הרביעי כי "הזמנה לדין בעקבות בקשה להישפט תישלח לכתובת שצוינה בבקשה להישפט"; הוראה זו הודגשה בנוהל בכתב בולד וקו תחתון. בחינת הבקשה להישפט אשר הוגשה על ידי הנאשם, ואשר הובאה לעיוני לאחר שהוריתי למשיבה לצרפה, מעלה כי ההזמנה לדין נשלחה לכתובת שונה מזו אשר צוינה על ידי הנאשם - בניגוד לנוהל.
17. לאור כל האמור לעיל, מסקנתי הינה כי הנאשם לא קיבל את ההזמנה לדין לא בשל הימנעותו מלעשות כן אם כי בשל סיבה אשר לא הייתה תלויה בו - והיא אי שליחת ההזמנה לדין לכתובתו העדכנית במשרד הפנים.
18. לסיכום, משלא נשלחה לנאשם הזמנה לדין במסגרת סד הזמנים הקבוע בחוק, ובהעדר קיומה של "חזקת מסירה", אני קובעת כי העבירה התיישנה ומורה על ביטול כתב האישום אשר הוגש נגד הנאשם.
המזכירות תסגור את התיק ותבטל את מועד הדין הקבוע בפניי.
זכות ערעור כחוק.
ניתנה היום, י"ג ניסן תשפ"ה, 11 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.